Ἐφημερὶς «Θεσπρ. Ν.»
Θεσπρωτικὸν Δελτίον Ι.

ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΗΓΟΥΜΕΝΙΤΣΗ ΤΟΠΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ - ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΩΝ ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

Ἔτος ἱδρύσ. 1934. Περίοδος Γ' Ἀριθ. φύλλου 304]467 · Ἰδιοκτήτης ΔΗΜΗΤΡ. ΣΠ. ΣΑΛΟΥΚΑΣ Διευθυντής · ΣΑΒ. 31 Δ)βρίου 1960

Ἡ ὁμιλουμένη γλῶσσα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀμφισβητήση τὴν ἰθαγένειαν ἑνὸς Λαοῦ, παρέχει ὅμως ἀφορμὴν ἰς τοὺς ἐπιβουλευομένους τὴν Πατρίδα

Γι' αὐτὸ εἶναι ἀνάγκη νὰ ἐκριζώσουμε κάθε ἄλλην γλῶσσα ἀπὸ τὴν χώραν μας.

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΣΟΥΛΙ Η ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Η ΠΡΟΒΟΛΗ ΤΟΥ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΠΑΡΑΜΥΘΙΩΤΩΝ ΕΝ ΙΩΑΝΝΙΝΟΙΣ

Ὁ Σύλλογός μας ἐκτιμῶν τὴν εἰς διαφόρους ἀνὰ τὴν Ἑλλάδαν, πόλεις ἐπιδεικνυομένην δραστηριότητα πρὸς ἠθικοκοινωνικὴν ἄνοδον τοῦ πληθυσμοῦ αὐτῶν, διὰ τῆς ἀποτίσεως ἐλαχίστου φόρου τιμῆς πρὸς τοὺς ἥρωες συντελεστας Ἐνδόξων γεγονότων ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν τέλεσιν ἑορτῶν πρὸς Τουριστικὴν ἀνάπτυξιν τῶν ἐπαρχιῶν καὶ λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὴν εἰδικὴν εἰσήγησιν τοῦ ἐκ τῶν μελῶν κ. Σωτηρίου Χρ. Παπαθανασίου, ὅτι εἰς τὴν Ἐπαρχίαν ἡμῶν ἐκληροδοτήθη ἡ μεγαλυτέρα δόξα τοῦ Ἔθνους, τὸ ἔπος δηλονότι τοῦ ἀδαμάστου Σουλίου, ἐν τῇ συνεδρίᾳ του τῆς 11ης Νοεμβρίου 1960, ἀπεφάσισε τὴν τέλεσιν ἐν Παραμυθίᾳ καὶ ἐν τῷ ἱερῷ χώρῳ Σαμονίβας-Κουγκίου διημέρου κατ' ἔτος ἑορτασμοῦ εἰς μνήμην τῶν ἱερῶν ἀγώνων τῶν προγόνων μας ΣΟΥΛΙΩΤΩΝ καὶ τοῦ ὁλοκαυτώματος τοῦ θρυλικοῦ Καλογήρου Σαμουήλ.

Πρὸς τοῦτοις ἀνέθεσεν εἰς τὸν ἐκ τῶν μελῶν αὐτοῦ κ. Βασίλειον Ι. Κραψίτην, λογοτέχνην, τὴν σύνταξιν ὑπομνήματος, ὅπερ κοινοποιεῖται κατωτέρω.

ΥΠΟΜΝΗΜΑ

Κατ' ἔτος τελέσεως «ΕΟΡΤΩΝ ΣΟΥΛΙΟΥ» συνταγὲν ὑπὸ κ. Βασιλ. Κραψίτη, Λογοτέχνου-ποιητοῦ.-

—Χρέος ὅλων τῶν ἐπερχομένων γενεῶν εἶναι νὰ κλείνουν πάντα βαθειά στὴν ψυχή τους τὸ Ἔθνος. Ἀπ' αὐτὸ θὰ ἀντλοῦν πίστην καὶ δύναμην γιὰ μιά αἰσιόδοξη πορεία καὶ ἀπὸ τὶς παρακαταθῆκες τῆς Πατρίδας θὰ ἀνασυνθέτωνται ἔργα μὲ τὴν αἰωνίαν ἀνανέωσην τοῦ παρελθόντος. Ἔτσι θὰ διαιωνίζεται ἡ Ἱερή Ἐθνική κληρονομία καὶ θὰ ἐξασφαλίζεται ἡ Ἐθνικὴ ἀξιοπρέπεια καὶ ἡ κοινωνικὴ εὐδαιμονία.

Ἡ ἱστορία τότε θὰ γίνεται μνήμη καὶ ἡ μνήμη πρᾶξις. Θὰ ζωντανεύουν πάντα μὲ φλογερὴ παρουσία ἐκεῖνα τὰ Μεγάλα καὶ Ἀθάνατα ποὺ ἀποτελοῦν τὴ Μοῦσα καὶ τὴ Μοῖρα τοῦ Ἕλληνα.

Σ' ἐμᾶς ἡ θεία Πρόνοια ἐπεφύλαξε τὴν πιὸ βαρεῖα καὶ ἀτίμητη κληρονομιά· Τὸ Ἔπος τῶν ἀθανάτων προγόνων Σουλιωτῶν. Τῶν ἡρώων αὐτῶν οἱ ὁποῖοι στὰ πιὸ σκοτεινὰ χρόνια τῆς Τουρκοκρατίας ἐκράτησαν στὰ στιβαρά τους χέρια τὸ ἀπελευθερωτικὸ καὶ ματωμένο μπαϊράκι τοῦ ἡμίθεου προγόνου Διονυσίου Φιλοσόφου (Σκυλοσόφου), τοῦ ἥρωα καὶ Ἐθνομάρτυρα Παραμυθιώτη Δεσπότη ποὺ γδάρθηκε ζωντανὸς τὸ 1611 στὸ κάστρο στὰ Γιάννινα. Καὶ σὰν μιά ἀμάραντη συνέχεια τῆς ἀδάμαστης ψυχῆς ἐκείνου, οἱ Σουλιῶτες στὰ ἴδια ἱερὰ καὶ τιμημένα χώματα, ἰσάλπισαν τὸν νικητήριο παιᾶνα τῆς Λευτεριᾶς.

Κι' ἔλαμψεν ἐδῶ μὲ τὰ στουρναρένια στήθη τῶν Σουλιωτῶν, τὴν ἀκοίμητη φλόγα τους τῆς Ἐθνικῆς ἀνάστασις, τὴ λεβεντιὰ καὶ τὴν αὐτοθυσία, ἡ Λευτεριὰ μὲ θεϊκή ὀμορφιὰ καὶ στήθηκεν ἐδῶ ψηλὰ στὰ κορφοβούνια, σύμβολα αἰώνια, ποὺ κάνουν τὴν ἀπομακρυσμένη ἐκείνη ἐποχή, ἱστορία καὶ μῦθο, διαιωνίζοντα ἔτσι τὴν Ἑλληνικήν ἀθανασία.

Στὶς ἀρχὲς τοῦ 18ου αἰῶνα ὅταν βαθὺ σκοτάδι ἁπλώνονταν σ' ὁλάκερη τὴν Ἑλληνικὴ Πατρίδα κι' ὅταν στέναζαν κάτω ἀπό τό πέλμα τοῦ Ἀσιάτη καταχτητή, νανουζίονταν ἐδῶ ἕνας μῦθος ἑλληνικός ποὺ συμβόλιζε τὴν μοῖρα μιᾶς παναρχαίας φυλῆς καὶ μὲ τὸ ἐλεύτερω Σουλιωτικο Κρᾶτος μέ τὴν αἴγλη τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, ζωντάνευεν ἐδῶ μία πανέν δοξη προγονικὴ παράδοση.

Ἀπό κάθε λαξευτὴ πέτρα κι' ἀπὸ κάθε στουρνάρι ἀκονίζονταν ἐδῶ ψηλὰ τό φιλελεύτερο πνεῦμα. Ἕνα ὑψηλὸ πνεῦμα ποὺ γέννησε τήν Λευτεριά, τήν πανώρια θεά, τὴν ἄϋλη καὶ ἀκατάλυτη, τή μιά καὶ αἰώνια θεά, μὲ τὴν αὐτόνομη παρουσία καὶ τὸ ἴλαρό της φῶς ποὺ ἀχτινοβόλησε αἰώνια τὴν ἀρετὴ καὶ τὴν θεϊκή.

Κι' ὁ ἀγέρωλος Ὄλυμπος σκοτείνιασε καὶ κλονίστηκε μπρὸς στὸ μεγαλεῖο τῶν ἀγριωπῶν τούτων Σουλιωτικων βουνῶν καὶ ἡ μνήμη τῶν στενῶν τῶν Θερμοπυλῶν ἐσμίκρηνε μπρὸς σὲ τοῦτο τό νεώτερο θαῦμα.

Κι' ἀπό τὴ μοναδική τούτη Ἑλληνικὴ ὀροσειρά πρωτακούστηκε σὲ παναρμόνια νότα ὁ ὕμνος «Χαῖρε, ὦ χαῖρε, Λευτεριά,» μιά νότα ποὺ γίνε πανελλήνιος πσιᾶνας ποὺ σιν ήγειρε τοὺς σκλάβους, πού διέλυσε τὰ σκότη, ποὺ ἀνέστησε τὸ προαιώνια Ἑλληνικά κλέη κι' ἔκανε τὴ Σουλιώτη πατρίδα φωτοδότα τοῦ κόσμου.

Κι' ἀκούστηκε μὲ τή λύρα τοῦ Ἀπόλλωνα (τὸ δημοτικὸ τραγοῦδι) καὶ τὴ βροντή τοῦ καρυφιλιοῦ ὁ θεϊκὸς ὕμνος τῆς Λευτεριᾶς ποὺ γεννήθηκε ἀπ' τὰ ἱερά Ἠπειρωτικά κόκκαλα ποὺ λάτρευαν τὸν Ἄρη καὶ τὴν Ἀθηνᾶ, ὁ νικητήριος παιᾶτας ποθλαιε τή Δόξα νὰ περπατήσει ὁλόλαμπρη καὶ νά στεφανώσει τὰ κακκοτράχαλα τοῦτα βουνά, νά ριζώσει μαζί τους καὶ νά πετάξει ὁλόχαρη ἀργότερα, τὸ 1826, στὸ Μεσολόγγι καὶ τό Νοέμβρη τοῦ 1866 στό Ἀρκάδι, πού δὲν εἶναι παρά ὁ ἀντίλαλος τῶν πολυετῶν Σουλιωτικῶν Τιτανικῶν ἀγώνων.

Στὸ Σούλι ἠτένιζεν ὁ μεγάλος δραματιστὴς Ρήγας Φεραῖος γιὰ τὴν ἀπελευθέρωση τοῦ Ἔθνους. Στό Σούλι ἠτένιζεν ἡ Ρωσικὴ Διπλωματία ὅταν τὸ 1769 ξεσήκωνε τοὺς Ἕλληνας κατά τῶν Τούρκων. Τὸ Σούλι ἐλάμβαναν ὑπ' ὄψει τους στὶς διαπραγματεύσεις του μὲ τὸ Σουλτάνο, οἱ Ἄγγλοι, οἱ Γάλλοι καὶ οἱ Ρῶσοι.

Καὶ ἀγωνίζονταν μέ ἡρωϊσμό καὶ καρτερία γιά τή δια

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ 2αν ΣΕΛΙΔΑ

27 ΧΡΟΝΙΑ

Μέ τό καινούριο χρόνο τό «ΘΕΣΠΡΩΤΙΚΟΝ ΒΗΜΑ» εἰσέρχεται εἰς τὸ 27ον ἔτος ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του εἰς τόν δημοσιογραφικόν στῖβον διά νὰ ἀγωνισθῆ μέ ἀντικειμενικότητα, ἀνιδιοτέλειαν εἰλικρίνειαν, πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν διά τὴν ἀνασυγκρότησιν τὴν πρόοδον καὶ τήν ἀνύψωσιν τοῦ πνευματικοῦ, ἐκπολιτισμοῦ καὶ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ τόπου.

Ὑπῆρξεν ὄντως ἀναντης ὁ δρόμος καὶ οἱ ἀγῶνες σκληροὶ καὶ ἀδυσώπητοι, χωρὶς τέλος καί ἀρχή.

Γιατὶ αὐτή εἶναι ἡ ἀποστολή μας. Ν' ἀγωνιζώμεθα συνεχῶς γιά μιά νέα ἐπιτυχία γιὰ μιὰ νέα βελτίωσι τῆς ζωῆς τῶν συμπατριωτῶν μας.

Μ' αὐτὰς τάς ἀρχὰς καὶ τὴν αὐτήν πίστιν θὰ βαδίσωμεν μὲ τὴν ἀνατολὴν τοῦ νέου ἔτους 1961.

ΕΜΜΕΤΡΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

Τοῦ Συνεργάτου μας κ. Ταμβάκου

Ο Πλούσιος Σατανᾶς

Φτωχούλης ὁ Πρωθυπουργὸς
κι' ὀρθὸν νὰ κρίνεται ὡς μονὰς
καὶ πλούσιος τοῦ στέκεται
κάθε Μπρεδὴμα ὁ Σατανᾶς!

Λογομαχία στὴ Βουλή

Φονιὰς ὁ Κανελλόπουλος!
Σκοτώνει τὸν Μπρεδὴμα
μὲ λόγο: ἕνα σοννὲτο του!
Κι' ἡ **Κοκκινιά:** τὶ κρῖμα!

Σὲ θέσι « Κουκουρίκου »

Τοῦ Τσάτσου ἡ κόττα στὴ [Βουλὴ
τὴν νίκη πῶς νὰ κράξη;
Σ' ἕδρα ἡττημένου πήδησε
κι' ἔκανε κακὴ πρᾶξι...

Ἀπό τάς ἐρωτήσεις τοῦ κ. Μπρεδήμα

Δὲν σ' εἶπα νόθον, φίλε μου,
αὐτὸ θὲ νὰ τανε κουτό.
Ἂν τοῦ πατέρα σου εἶσαι [γυιὸς
ἁπλῶς τὴ μάνα σου...ἐρω- [τῶ!..

Δημοκρατία

Μάτην θ' ἀναζητήσετε
ἱστορικὸ παρόμοιο,
ξεπέρασε ἡ Βουλὴ ὡϊμέκι' αὐτὸ τὸ πεζοδρόμιο!

Πληθωρισμός Κομμάτων

Καινούργιο Κόμμα πρόβαλε
μὲ «Χῖ» ἐπὶ χιτώνων.
Κομματιασμένοι οἱ Ἕλληνες·
κληρονομιὰ προγόνων.

***

[illegible] τὸν βραχίονα μὲ «Χῖ»
[illegible]ας προβάλλει —ὦ μάτια...
[illegible]ῆς Νέου Κόμματος:
[illegible]ὰ τὰ κομμάτια!

[illegible]ΑΜΙΚΟ

«Πόθεν Ἔσχες»

— Ποῦ τὰ 'κονόμησες μωρὴ
τὰ λοῦσα ποὺ φορεῖς;
ἐγώ, μωρὴ ὁ ἀντρούλης σου
δὲν ἔχω ὁ Θοδωρῆς;
καὶ σ' ἀκριβὸ τσαντάκι σου
πάκα τὰ μετρητά σου;
—Μοσχοπουλῶ στὴν ἀγορὰ
τὰ ...χρυσοκέρατά σου!

Ο κ. ΤΑΜΒΑΚΟΣ

(γ. φ. β.)

ΕΥΧΑΙ ΕΠΙ ΤΩ ΝΕΩ ΕΤΕΙ 1961

Ὁ Νομάρχης κ. Ἠλ. Τσιρκινίδης

Ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ τοῦ Νέου Ἔτους 1961 ἀπευθύνω ἐγκάρδιον χαιρετισμόν, εὐχόμενος ὑγείαν, χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.-

Κατά τό βραχὺ τοῦτο διάστημα τῶν ὀλίγων μηνῶν, κατὰ τὸ ὁποῖον ἔχω τὴν τιμὴν νά εὐρίσκωμαι ἐπί κεφαλῆς τῆς Διοικήσεως τοῦ Νομοῦ, διεπίστωσα τὴν φιλονομία σας, τὴν προσήλωσιν πρὸς τά Ἑλληνοχριστιανικά καί Ἐθνικά Ἰδανικὰ καὶ τὴν ἀκατάπαυστον ἐργασίαν σας διὰ τὴν προαγωγὴν καί τὴν οἰκονομικὴν ἀνάπτυξιν τοῦ Νομοῦ.-

Ἐκφράζω τὸν θαυμασμόν μου καὶ τὴν ὑπερηφάνειαν τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι διά τάς ἀνεκτιμήτους ταύτας ἀρετὰς σας.-

Ὁ ἀκριτικὸς Νομός μας εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον ἐκτελέσεως προγραμμάτων ζωτικῆς σημασίας διὰ τὸ μέλλον καὶ τὴν εὐημερίαν τῶν κατοίκων του.-

Εὔχομαι τὸ ἔτος 1961 χάρις εἰς τὴν ἄοκνον ἐργασίαν σας καὶ τὴν Κρατικὴν βοήθειαν καί συμπαράστασιν ν' ἀποτελέση σταθμόν εἰς τὴν ἀνωτέρω προσπάθεια ἡ ὁποία θὰ καταστήση τὸν Νομὸν ἕνα ἐκ τῶν παραγωγικωτέρων τῆς Ἑλλάδος μας.-

Πρός τὸν σκοπὸν τοῦτον ἄς προχωρήσωμεν μέ πίστιν καὶ μὲ ἀφοσίωσιν πρὸς τὴν Πατρίδα, συναισθανόμενοι τὴν σημασίαν τὴν ὁποίαν ἔχει ἡ εὐσυνείδητος καὶ ἐνεργὸς συμβολὴ ὅλων μας διά τὴν εὐτυχία καί εὐδαιμονίαν τοῦ τόπου.-

Ὁ Νομάρχης Θεσ)τίας

ΗΛ. ΤΣΙΡΚΙΝΙΔΗΣ

Ὁ κ. Ν. Ἀθανασίου

Ἐπὶ τῇ ἀνατολῇ τοῦ νέου ἔτους 1961 ἀπευθύνω πρός τοὺς φίλους καὶ ἀγαπητούς συμπατριώτας μας ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν εὐχόμενος πᾶσαν ἀτομικὴν καί οἰκογενειακὴν εὐτυχίαν.

Ἡ Θεσπρωτία αἰσθάνεται κατά τὸ ἔτος 1961 ζωηρὸν τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Κυβερνήσεως ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ μέ τὴν ἔναρξιν τῶν μεγάλων ἔργων Καλαμᾶ καί Φαναρίου ἐν συνδυασμῷ μέ τό ἀρδευτικὸν ἔργων Παραποτάμου—Βρισέλας τὰ ὁποῖα θὰ ἀναμορφώσουν τὴν οἰκονομίαν τοῦ τόπου.

Ἄς εὐχηθῶμεν ὅτι μετά τὴν λύσιν τοῦ Κυπριακοῦ καὶ τό Βορειοηπειρωτικόν θὰ εὕρη τὴν δικαίωσίν του.

Ὁ κ. Εὐστρ. Ἀθανασάκος

Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1961 ἀπευθύνω πρὸς ὅλους τούς ἀγαπητοὺς συμπατριώτας Θεσπρωτούς, ὅπου καὶ ἐὰν εὑρίσκωνται εἰς τὴν πατρίδα ἤ μακρὰν αὐτῆς, τάς πλέον θερμὰς εὐχάς μου διά τὴν προσωπικήν καί οἰκογενειακήν αὐτῶν εὐτυχίαν, καθώς καὶ διὰ τὴν δικαίωσιν τῶν προσδοκιῶν των καὶ ἱκανοποίησιν τῶν πόθων των.

Ἡ συνέχισις τῆς διακυβερνήσεως τῆς χώρας ἀπό τόν δημιουργικόν καί ἀκαταπόνητον λαϊκὸν ἡγέτην της Κωνσταντῖνον Καραμανλῆν ἀποτελεῖ πλήρη ἐγγύησιν ὅτι κατά τὸ νέον ἔτος θά ἐνταθῆ περισσότερον ἡ κρατική δραστηριότης καί θά ἐνισχυθῆ ἀποτελεσματικῶς πᾶσα προσπάθεια, ἀκόμη δέ θὰ αὐξηθῶσι τά οἰκονομικὰ μέσα, πρὸς ἀνάπτυξιν τῶν πλουτοπαραγωγικῶν δυνατοτήτων αὐτῆς εἰς πάντας τούς τομεῖς, διά τὴν αὔξησιν τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος καὶ τὴν βελτίωσιν τῶν βιοτικῶν συνθηκῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

Ἐν τῷ πλαισίῳ τῆς μεγάλης καὶ πρωτοφανοῦς αὐτῆς διά τὴν ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος Κυβερνητικῆς προσπαθείας εὔχομαι ὅπως τὸ ἀνατέλλον νέον ἔτος 1961 ἀποβῆ διά μὲν τὴν ΘΕΣΠΡΩΤΙΑΝ ἔτος γονίμου καὶ ἀποδοτικῆς δραστηριότητος εἰς ὅλους τούς τομεῖς τῶν κοινῶν προσπαθειῶν τοῦ φιλέργου καὶ προοδευτικοῦ λαοῦ της καὶ ἔτος προκοπῆς προόδου καὶ εὐημερίας, διὰ δέ τὴν χώραν μας ἔτος καθολικῆς εὐημερίας καὶ ἐπιτυχίας εἰς τὴν δικαίωσιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς διεκδικήσεων μεταξύ τῶν ὁποίων τὴν προέχουσαν θέσιν κατέχει ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς ἀλυτρώτου Βορείου Ἠπείρου μας.

Ὁ Νομ)κὸς Σύμβουλος Ἐπαρχίας Παραμυθίας κ. Δημ. Σαλούκας

Ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει 1961 εὔχομαι εἰς τούς ἀγαπητούς μου συμπατριώτας καὶ ἐκλογεῖς μου κάθε εὐτυχίαν καὶ χαρὰν.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Γ. Π. Σ. κ. Λεωνίδας Ἀναστασίου

Μέ τὴν ἀνατολὴν τοῦ Νέου Ἔτους 1961 ἀπευθύνομεν πρός ὅλους τούς συμπατριώτας μας καὶ ἰδιαιτέρως πρός τούς Ἀγρότας τῆς Θεσπρωτίας θερμόν συνεταιριστικὸν χαιρετισμόν, εὐχόμενοι εἰς πάντας εὐτυχῆ, εἰρηνικὴν καὶ ἀναδημιουργικὴν διαβίωσιν.—

Τό λῆξαν ἔτος 1960 ὑπῆρξεν ἔτος εὐγενῶν καὶ ἀόκνων προσπαθειῶν τοῦ ἀγρότου διά τὴν ἀνόρθωσιν τόσον τῆς ἀγροτικῆς ὅσον καὶ τῆς Ἐθνικῆς μας οἰκονομίας καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1960 εὗρον τὴν λύσιν των καὶ ὡρισμένα ἐκ τῶν μεγάλων προβλημάτων τοῦ ἀγρότου, ὅπως ἡ ἐκτέλεσις μεγάλων παραγωγικῶν ἔργων, ὁ θεσμὸς τῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων τῶν ἀγροτῶν κατάκτησις ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἱστορικὸν σταθμόν εἰς τὸ ἀγροτικόν κίνημα.—

Πιστεύομεν ὅτι ὁ ἀγροτικὸς κόσμος μέ τὴν ἀγάπη του πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὴν πίστιν του πρὸς τὰ ἰδεώδη τοῦ Συνεργατισμοῦ θὰ συνεχίση τούς ἀγῶνας του τούς εἰρηνικούς καὶ μᾶς ἀπησχόλησε περισσότερο καὶ θὰ μᾶς δοθῆ εὐκαιρία νὰ τό ξανασυζητήσωμε.

Εἰς δέ τὴν Θεσπρωτὶ αν οἰκονομικὴν εὐημερίαν καὶ εἰς τό Ἔθνος δικαίωσιν τῶν Ἐθνικῶν μας διεκδικήσεων.

Μέχρι τὰ δέκα χρόνια μπορεῖτε νὰ ἐπιβάλητε σεῖς τὴ τιμωρία στὸ παιδί ἀπὸ τοῦ 1[illegible]ου ἔτους ζητῆστε νὰ καθορίση τὸ ἴδιο τὴν τιμωρία ποὺ τοῦ πρέπει γιὰ ἕνα σφάλμα του διότι ἔτσι τὸ κάνετε νὰ αὐτοκριθῆ καὶ νὰ κρίνη τόν ἑαυτόν του μὲ περισσότερη αὐστηρότητα καὶ τὸ κάνομε νὰ ζυγίση τὴν σοβαρότητα τῶν πράξεών του καὶ νὰ τοῦ δώσωμε τὸ αἴσθημα τῆς εὐθύνης.

Ἂν δέν φραντίσωμε ἐμεῖς οἱ γονεῖς ὥστε νὰ διορθώση τὸ παιδί τὰ ἐλαττώματα αὐτὰ

(Συνέχεια εἰς τὴν 2 σελ.)

Παιδαγωγικὴ στήλη γιὰ τοὺς Γονεῖς

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ

Ὑπὸ Κων)νου Κων)ντίνου Δημ)λου

(Τελευταῖον)

Ἡ σημερινή μας ἐργασία θὰ μᾶς ἀπασχολήση μὲ κάτι περιπτώσεις, ἀρκετὰ σπουδαῖες καὶ τὶς ὁποῖες πρέπει νὰ τὶς γνωρίσουν οἱ γονεῖς γιὰ νὰ ὁλοκληρώσουν τὶς ἀπορίες τους ἐπάνω στὰ προβλήματα ποὺ θὰ τοὺς παρουσιάζονται κατὰ τὴν ἀνατροφὴ τῶν παιδιῶν τους.

Αὐτὲς εἶναι: τὸ παιδικὸ ψέμα, ἡ κλεψιά, τὸ θύλασμα τῶν δακτύλων καὶ τὸ καθάρισμα τῶν νυχιῶν μὲ τά δόντια τους.

Ὅλοι θὰ ἔχετε προσέξει πὼς τὸ παιδὶ ἔχει τὴν τάσι νὰ λέη ψέματα. Ἡ τάσι αὐτὴ δημιουργεῖται ἀπὸ τὴν φαντασία τὴν παιδική. Τό παιδὶ τό μικρὸ μὲ τήν φαντασία του, φαντάζεται κάτι τό ὁποῖο τὸ ἔξω τερικεύει, τὸ ἐκφράζεται σάν γεγονὸς διότι θέλει νὰ τό πιστέψη καὶ αὐτό. Τό λέει τὸ ψέμα καὶ χαίρεται καὶ ἐμεῖς τὸ καμαρώνομε.

Καὶ πράγματι θὰ πρέπη νὰ τὸ θαυμάσωμε ὅταν σὲ ἡλικία 4—5—6 χρονῶν ἡ φαντασία τοῦ δημιουργεῖ ἕνα ἔξυπνο ψέμα ἀληθοφανές. Δὲν πρέπει ὅμως νὰ τὸ ἀφήνουμε μὲ τήν ἐντύπωση ὅτι τὸ ψέμα τὸ πιστέψαμε γιὰ ἀλήθεια καὶ ὅτι δέν καταλάβαμε τὸν σκοπό του Θὰ πρέπη μὲ τέχνη καὶ μὲ εὐγενικὸ τρόπο νὰ τοῦ δώσωμε νὰ καταλάβη ἄν καὶ ἦταν ψέμα ἦταν νόστιμο ἀλλὰ δέν μπορεῖ ποτὲ τὸ ψέμα νὰ πιστευτῆ διότι φαίνεται ποὺ εἶναι ψέμα. Ἔτσι θὰ κάνωμε καὶ τὸ παιδί μας νὰ μᾶς σεβασθῆ περισσότερο καὶ εἰς τὸ μέλλον νὰ μὴν προσπαθῆ νὰ γελάση κανέναν. Διότι τὸ παιδὶ πολλὲς φορὲς παρατηρεῖ ὅτι μὲ ἕνα ἔξυπνο ψέμα ἀποφεύγει νὰ τό ἐνοχλήση κανεὶς καὶ νὰ τὸ παρατηρήση γιὰ ἕνα σφάλμα του γιὰ μιὰ στραβὴ πρᾶξι καὶ πιστεύει ὅτι πιό κερδισμένο βγαίνει ὅταν λέγει ψέμα παρὰ ὅταν εἰπῆ τὴν ἀλήθεια γιὰ ὅτι τοῦ συνέβη. Ἐμεῖς σὰν γονεῖς ἄν δὲν ἐξετάσωμε τὸ ψέμα γιὰ νὰ τοῦ ἀποδείξωμε ὅτι τὸ ψέμα εἶναι ψέμα καὶ ὅτι ἡ ἀλήθεια ἐπαινεῖται, ἤ ὅταν διασκεδάζωμε μὲ τό ἔξυπνο ψέμα καὶ τό ἀφήνομε μὲ τήν ἐντύπωσι ὅτι πιστέψαμε στὸ ψέμα τότε γινόμαστε πρόξενοι κακοῦ καὶ τό δημιουργοῦμε ψεύτη. Ἂν ἐξακολουθήση καὶ μετὰ τὰ 10-12 χρόνια του νὰ λέγη ψέματα χρειάζεται μεγάλη προσοχή γιατὶ μπορεῖ νὰ σχετίζωνται αὐτά μέ ἄλλα προβλήματα ἐνδεικτικὰ ἐγκληματικότητος καὶ ψυχικῆς παθήσεως.

Μέ τὸ ζήτημα τῆς κλοπῆς ποὺ εἶναι κοινωνικὸ πρόβλημα ἀσχολούμεθα σέ μελέτη μας ἐκτενέστερα ἐδῶ μόνον ἐπιγραμματικὰ θὰ ἀναφερθοῦμε.

Κάθε παιδὶ ἀπό τὴν στιγμὴ ποὺ ἀρχίζει νά περπατῆ μέχρι τὰ δέκα του χρόνια κάτι θὰ ἔχη πάρη τοῦ μπαμπᾶ του ἀπὸ τὴν τσέπη ἤ τῆς μαμᾶς ἀπό τὸ ντουλάπι, μπορεῖ ὅμως καὶ ὅταν ἄρχισε νὰ πηγαίνει στό σχολεῖο νὰ τσέπωσε καμμιὰ γομολάστιχα, κανένα παιγνιδάκι, καμμιά πέννα, ἀπὸ τόν συμμαθητὴ του. Αὐτὸ βέβαια τό πρᾶγμα δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ σφάλματα ποὺ θὰ τὸ ὁδηγήσουν στά κάτεργα. Πρέπει ὅμως νά προσπαθήσωμε νὰ καταπνίξωμε τό κακὸ στή ρίζα του. Ἀλλὰ γιὰ νά καταπνίξω με τὸ κακό, τὴν κακὴ αὐτὴ συνήθεια ἡ καλύτερη τιμωρία συνίσταται στὴν ἐπανόρθωση τοῦ σφάλματος. Αὐτὴ δὲ, μπορεῖ νὰ γίνη κατὰ τόν ἑξῆς τρόπο. Νὰ ὑποχρεωθῆ τό παιδὶ νὰ ἀγοράση ἕνα καλύτερο πρᾶγμα, πιό ἀκριβότερο, μὲ τὶς οἰκονομίες καὶ νά τὸ τοποθετήση στὸ θρανίο τοῦ συμμαθητοῦ του, ἔστω καὶ κρυφὰ στό θρανὶο τοῦ διπλανοῦ του. Ἂν ὅμως αὐτές οἱ μηκροκλεψιὲς ἐπαναλαμβάνωνται συχνότερα τότε εἶναι ἀνάγκη νά συμβουλευθοῦμε τόν γιατρό ἤ τὸν ψυχολόγο Αὐτὸ τό φαινόμενο ἀποτελεῖ συχνὰ ἐνδείξεις μιᾶς ἀνάγκης συναισθηματικῶν ἀποκλίσεων πού ἔχουν τὴν ἀρχὴ τους στήν ἔλλειψι, ἤ στήν συγκέντρωσι διαφόρων εἰδῶν στήν ἄκρη τῆς αὐλῆς ἤ τοῦ κήπου γιὰ μιά ἀπασχόλησι, ὅταν φοβισμένο ἤ ὑβρισμένο ἤ δαρμένο ἀπό τούς γονεῖς του ἤ ἀπό μεγαλύτερο ἀδελφὸ του θά ἀποσυρθῆ ἐκεῖ γιά νὰ περάση τὴν ὥρα του παίζοντας. Εἶναι σοβαρὸ καὶ λίγο βαθύ τό θέμα γι' αὐτὸ [illegible] καὶ μᾶς ἀπησχόλησε περισσότερο καὶ θὰ μᾶς δοθῆ εὐκαιρία νὰ τό ξανασυζητήσωμε.

Φαίνεται τό θέμα τῆς ἀλλαγῆς τῶν δρομολογίων τοῦ πορθμείου Κερκύρας γιά νά ἐξυπηρετηθοῦν καί οἱ Θεσπρωτοὶ οἱ ἁρμόδιοι τό θυμοῦνται μόνον τὴν στιγμὴ ποὺ τούς τό θυμίζει ἡ στήλη αὐτή, γιατὶ ἄλλως θὰ τὸ εἶχον λύση.

Πολυτελέστατα εἶναι τὰ ἀφοδευτήρια στό λιμάνι. Βυθισμένα ὅμως στό σκότος. Ποῖοι εἶναι ἁρμόδιοι γιὰ τόν ἠλεκτροφωτισμόν; Ἀλλά μὴπως καὶ ὁλόκληρος σχεδόν ἡ παραλιακὴ λεωφόρος δέν εἶναι βυθισμένη στό σκότος;

Ὁ Γερόλυκος τῶν Φιλιατῶν γνωρίζωνὅτι στό τέλος τοῦ ἔτους ἐπισκεπτόμενος τούς ἁρμοδίους Ὑπουργούς βάζει στὸν δρόμον τῆς ἐπιλύσεως τὰ προβλήματα πού ἀπασχολοῦν τὸν Δῆμον ἔκαμε τὸν τελευταῖον μῆνα τό ταξίδιον στὴν Ἀθήνα. Ἐπέστρεψε δὲ μὲ πολλές ἐλπίδες. Γιατί τὸν δρόμον αὐτόν δέν ἀκολουθεῖ καὶ ὁ Δήμαρχος μας πού ἔχει τόσα ἀγκάθια;

Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ Νηπιοτροφείου Παραμυθιᾶς πότε θ' ἀρχίσουν; Ὅπως μᾶς πληροφορεῖ τό Ἀρχεῖον τοῦ «Θ. Βήματος» χρόνια καὶ χρονάκια πέντε περάσανε. Ἀκόμη αὐτὸ τὸ σχέδιο; Φαντάζομαι τί σχέδιο θά εἶναι.

Νὰ ἐλπίζουν οἱ Παραμυθιῶτες ὅτι ἡ ΔΕΗ τὸ 1961 θά τούς ἔχει ἀντικαταστήση τὸ δίκτυον διανομῆς γιὰ νὰ ἀποκτήση ὁλόκληρος ἡ πόλις φῶς,

Ἡ ὑποδοχή πού ἔτυχε ὁ Γρίβας στὴν ὕπαιθρο δὲν φαίνεται νὰ ἐνθουσίασε τούς ὑποκινητὰς του

*Τό συγκρότημα τῆς ὁδοῦ Λαδᾶ πού μέ τόσον ἐνθουσιασμὸ μιλοῦσε γιά τόν Γρίβα ἄρχισε νὰ κάμη νερά. Τώρα προτείνη τὴν συνένωση τῶν Δημοκρατικῶν δυνάμεων ὑπὸ νέον ἀρχηγόν. Καὶ ἀσφαλῶς θὰ συ

Ξέναι Δημοσιεύσεις

Ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελικοῦ Ἱεροκήρυκος κ. ΣΠΥΡΟΥ ΖΩΔΙΑΤΗ

ΤΟ ΠΑΘΟΣ ΤΗΣ ΓΝΩΣΕΩΣ

Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς

Μπροστὰ μας ἀνοίγεται ἕνας καινοῦργιος χρόνος. Κανεὶς ὅσο ἔξυπνος κι' ἂν εἶναι, δὲν μπορεῖ νὰ προβλέψῃ τί θὰ συμβῇ κατὰ τὸν χρόνον αὐτόν. Τὸ περιεχόμενό του εἶναι γιὰ ὅλους μας ἐντελῶς ἄγνωστο. Καὶ ὅμως κατεχόμεθα ἀπὸ ἕνα πάθος νὰ μάθωμε τί θὰ συμβῇ αὔριο, τὴν ἐρχόμενη ἑβδομάδα, τὸν ἐρχόμενο μῆνα. Εὐτυχία ἢ δυστυχία θὰ συναντήσουμε, ἄραγε, στὸ δρόμο τῆς ζωῆς; Ἀρώστια ἢ ὑγεία στ' ἀτομά μας, στὴν οἰκογένειά μας, στὴν κοινωνία μας, στὸ ἔθνος μας, στὸν κόσμο μας; Ἡ ἀγνοια ταῦ μέλλοντος εἶναι φαίνεται κληροδότημα τῆς θείας δημιουργικῆς σοφίας γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Εἶναι ἕνας τρόπος ποὺ ὁ Θεὸς μᾶς δείχνει πόσο περιωρισμένοι εἶναι ἡ γνῶσις μας παρ' ὅλη τὴν ἔξογκωμένη ἀντίληψι ποὺ ἔχομεν γιὰ τὸν ἑαυτό μας.

Ἕνα ἀπὸ τὰ μεγαλύτερα μυστήρια, ἂν ὄχι τὸ μεγαλύτερο, ὑπῆρξε ἡ ἐνανθρώπισις τοῦ Θεοῦ. Ὁ ἄπειρος κι' αἰώνιος Θεὸς μπαίνει μέσα στὸν περιωρισμένο κι' ἐφήμερο κόσμο ποὺ ὁ Ἴδιος ἐδημιούργησε. Μᾶς ἔδειξε εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς διὰ τῆς ἐκ Παρθένου γεννήσεώς Του ὅτι ἦταν μὲν ἄνθρωπος, ἀκριβῶς ὅπως ἐμεῖς, ἀλλὰ ὅτι δὲν ἔπαυσε νὰ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ Θεός. Ὁ ἄνθρωπος, δὲν μποροῦσε νὰ γίνῃ Θεὸς μά ὁ Θεὸς ἄνθρωπος μποροῦσε. Τὸ ἄπειρο μπρεῖ νὰ προσλάβῃ μορφὰς περιωρισμένας, ἀλλὰ τὸ πεπερασμένο εἶναι ἀδύνατο νὰ γίνῃ ἄπειρον. Λογικότατη λοιπὸν ἡ ἐνανθρώπισις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ. Μὴ νομίσετε ὅτι μόνον ἀφελεῖς μποροῦν νὰ πιστεύσουν στὸ μυστήριο τῆς Βηθλεέμ. Ἀφελεῖς εἶναι ἐκεῖνοι ποὺ δὲν τὸ πιστεύουν, γιατὶ εἶναι μυστήριο, ἂν καὶ εἶναι ἀποδεδειγμένο ἱστορικὸ γεγονός.

Πολλὰ θαύματα ἔκαμε κατὰ τὴν σύντομη δημοσία διακονία Του ἐπὶ τῆς γῆς ὁ Χριστός ποὺ ἀπέδειξεν τὴν Θεότητά Του. Καὶ τέλος μὲ τὴν ἀνάστασί Του διέλυσε κάθε ἴχνος ἀμφιβολίας.

Τὰ τριάντα χρόνια τοῦ Χριστοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ὁ ὁπόστολος Λουκᾶς τὰ περιγράφει μὲ μεγάλη συντομία, μ' ἕνα μόνο ἐδάφιο: Τό δέ παιδιόν ηὔξανε καὶ ἐκραταιοῦτο πνεύματι πληρούμενον σοφίας, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. (β' 40).

Καὶ ὅμως ὁ Λουκᾶς προχωρεῖ στὴν περιγραφὴ ἑνὸς μοναδικοῦ γεγονότος στὴν παιδικὴ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ. Ἦταν δώδεκα χρονῶν. Ἡ μητέρα Του καὶ ὁ σύζυγός της κατέβηκαν 120 περίπου χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Ναζαρὲτ στὴν Ἱερουσαλὴμ γιὰ νὰ γιορτάσουν. Ἴσως πρώτη φορὰ τὸ παιδάκι αὐτὸ ἐγκαταλείπει τὸ χωριό του γιὰ τὴν μεγαλούπολι. Εἶναι σὰν νὰ ἔρχεται ἕνα χωριάτακι στὴν Ἀθήνα ἢ στὴ Νέα Ὑόρκη. Τὰ μάτια του κατανοικτα. Τ' αὐτιά του καταβροχθίζουν κάθε λαλιά. Ἔμφυτο εἶναι στὸ παιδὶ τὸ πάθος τῆς γνώσεως. Θέλει νὰ μανθάνῃ διαρκῶς.

Ἕνα πολὺ παράξενο πρᾶγμα ὅμως ἔλαβε χώραν. Ἀντὶ νὰ στραφῇ ἡ προσοχὴ τοῦ Χριστοῦ στὴν κοσυκή ζωὴ τῆς Ἱερουσαλὴμ, στὰ κέντρα της, στὰ μαγαζιά της, στράφηκε κάπου ἀλλοῦ, Ἴσως μαζύ μέ τοὺς γονεῖς Του πέρασε ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸν Ναόν τοῦ Θεοῦ, ὅπου συνηθροίζοντο οἱ ἄνθρωποι γιὰ νὰ λατρεύουν. Ἂν ἦταν ὁ Ἰησοῦς ἕνα κοινὸ παιδάκι δώδεκα χρονῶν, οὔτε κὰν θὰ ἐσκέπτετο νὰ μπῇ στὸ ἱερὸ καὶ νὰ μείνῃ ἐκεῖ. Ἐξεπλάγησαν οἱ γονεῖς Του.

Γιατί, ἄραγε, ὁ Ἰησοῦς, παιδάκι παύ ἦταν νὰ ἐλκυθῇ μᾶλλον ἀπὸ τοὺς σοφοὺς διδασκάλους τοῦ Ἱεροῦ, παρὰ ἀπὸ ἐκεῖνους ποὺ θὰ μποροῦσαν τὸ σο εὔκολα νὰ διασκεδάσουν τὴν παιδικὴ ψυχὴ Του; Ἐνῶ τὰ βλέματα τῶν συνομιλύκνω Του στρέφονταν γύρω Του, τὰ δικά Του στρέφονταν προς τὰ ἄνω ἀπ' ὅπου καὶ κατέβηκε στὴ γῆ. Πολλὲς φορὲς στὸ σπίτι στὴ Ναζαρὲτ, ρώτησε τὴ μητέρα Του νὰ Τοῦ ἐξηγήσῃ ὡρισμένα πράγματα, ὅπως κάμει κάθε παιδί. Ἴσως ἡ μητέρα Του νὰ Τοῦ συνιστοῦσε νὰ περιμένῃ τὸ Ἱεροῦ στὴν Ἱερουσαλὴμ ποὺ θὰ μποροῦσαν νὰ λύσουν ὅλες τὶς ἀπορίες Του, Νά, λοιπόν, ἡ εὐκαιρία. Ἐγκαταλείπει ὁ Ἰησοῦς ὁ δωδεκαετής τὸ πλῆθος, τοὺς γονεῖς Του, καὶ μπαίνει στὸ Ἱερὸ γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸν πόθο τῆς γνώσεώς Του γιὰ τὰ θεῖα. Ἂν καὶ ἦταν Θεὸς ἐν τούτοις ἐνεργοῦσε κι' ἐσκέπτετο ὡς ἄνθρωπος, παραμοιζὸν πρὸς ὀλίγον τὴν θεῖαν Του φύσιν. Γιατί; Γιὰ νὰ μᾶς δείξῃ ὅτι κι' ἐμεῖς ὡς ἄνθρωποι μικροὶ καὶ μεγάλοι τὰ βλεμματά μας ἀπὸ τριγύρω μας πρέπει νὰ στρέψωμε πρός τ' ἄνω.

Ὁ βασικώτερος λόγος τῆς ἐνανθρωπίσεως τοῦ Θεοῦ εἶναι γιὰ νὰ μπορέσῃ ὁ ἄνθρωπος διὰ τῆς ἀποδοχῆς τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος του ν' ἀποκτήσῃ τὴν θεῖαν φύσιν. Ἔχοντας τὸν Χριστὸν μέσα στὴν καρδιά μας, ἔχομε τὴ γνῶσι τῆς αἰωνίας τύχης μας. Ξεύρομε ὅτι καὶ νὰ συμβῇ δὲν μπορεῖ νὰ συμβῇ τίποτε ποὺ ὁ ἐντὸς μας Σωτὴρ δὲν ἐπιτρέπει. Μὲ τὴν ἀποδοχὴ τοῦ Χριστοῦ ὡς Σωτῆρος μας, κάμνομε κατορθωτὴ τὴ συνάντησί μας μὲ τὸν Οὐρανὸ καὶ μὲ ἕνωσι τοῦ Θεοῦ μαζύ μας. Αὐτὸ εἶναι ἐκεῖνο ποὺ σὲ προσκαλεῖ νὰ κάμῃς διὰ τῆς πίστεως. Τοῦ Χριστοῦ τὴ γέννησι νὰ γιορτάζῃς ὄχι μόνο ὡς ἱστορικὸ γεγονός, ἀλλὰ ὡς σωτηριακὸ θαῦμα τῆς καρδιᾶς σου. Γιὰ τὴν πραγματικὴ γνῶσι τῆς αὔριον στρέψε τὰ βλέμματά τῆς ψυχῆς σου πρὸς τ' ἄνω. Ἐκεῖ θὰ βρῇς τὴν ἱκανοποίησι γιὰ τὸ παρὸν καὶ γιὰ τὸ μέλλον. Δέξου Ἐκεῖνον ποὺ ἔχει τὸ μέλλον σου στὰ χέρια Του.

Σπῦρος ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Ὁ ἐπιθυμῶν νὰ λάβῃ ἕν τεῦχος περιέχον τὴν σειράν τῶν ἄρθρων «Τὸ Κήρυγμα τῆς Κυριακῆς» ὁλοκλήρου τοῦ προηγουμένου μηνός, ὡς καὶ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιον εἰς ἁπλουστευμένην μετάφρασιν τοῦ Καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου Ἀρχ. Ν. Βάμβα, ἂς μᾶς γράψῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις «Ὁ Σπορεύς» Γραμματοθυρὶς 387, ΑΘΗΝΑΙ

ΜΠΟΥΝΑΜΑΔΕΣ ΤΟΥ 1961

Ὅπως κάθε χρόνο, ἔτσι καὶ φέτος, ὁ Ἀηβασίλης μᾶς ἔστειλε τοὺς μπουναμάδες του καὶ μᾶς παρακάλεσε νὰ τοὺς μοιράσουμε ἀκριβοδίκαια.

Σύμφωνα λοιπόν μὲ τήν ἐπιθυμία του εἴμαστε ὑποχρεωμένοι νὰ ξεκινήσουμε ἀπ' τοὺς μεγάλους καὶ νὰ σταματήσουμε ὡς ἐκεῖ ποὺ φθάσουν τὰ δῶρα του. Ἂν παραλείψωμε μερικοὺς ἄς μᾶς συγχωρήσουν

Αὐτὸ δὲν ὀφείλεται σὲ μᾶς ἀλλὰ στόν Ἀηβασίλη ποὺ μᾶς ἔφερε λίγα δῶρα, γιατὶ τὰ ἄλλα τά προορίζει, ὅπως μᾶς εἶπε, γιά τὸν Χαΐλέ Σελασιέ, νὰ τὰ δωρίσῃ στοὺς πιστοὺς τῆς Αὐτοκρατορικῆς του φρουρᾶς.

Ἀρχίζουμε λοιπόν μοιράζοντας τοὺς μπουναμάδες μας:

— Στὸν πρωθυπουργὸ κ. Καραμανλῆ, ἀντὶ δώρου στέλνουμε τὴν εὐχή μας, ὅπως ἀξιωθῇ καὶ παραδώσῃ ἀπὸ τὸ ρα τὴν Ἀρχηγία στόν Στρατηγὸ Γρίβα, γιατὶ ὅπως ἀπέδειξε μὲ τὶς περιοδεῖες του καὶ τὶς...ὀγκώδεις συγκεντρώσεις, εἶναι ὁ μόνος διάδοχός του.

— Στὸν Ἀντιπρόεδρο τῆς Κυβερνήσεως κ. Κανελλόπουλο, χαρίζουμε μιά εἰκόνα τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπρεδήμα.

— Στὸν ὑπουργὸ ἐξωτερικῶν συμπατριώτη μας κ. Εὐάγγελον Ἀβέρωφ—Τοσίτσαν, χαρίζουμε ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μας 5.000 δραχμὲς νὰ τὶς μοιράσῃ στοὺς φτωχοὺς τώρα στὶς γιορτές.

— Στὸν τέως ἀρχηγὸ τῶν Φιλελευθέρων κ. Σοφοκλῆ Βενιζέλο τὸ τόμο τῆς ἱστορίας τοῦ μεγάλου πατρός του Ἐλευθερίου Βενιζέλου, γιατὶ ὅπως φαίνεται ἀγνοεῖ τὴν ἱστορία του κι' ἔτσι βαδίζει πάντα στὰ θολὰ νερά.

— Στὸν κ. Παπανδρέου, ποὺ τελευταῖα θέλει νὰ τάχῃ μ' ὅλους καλά, ἕνα ψαράδικο δίχτυ γιὰ νὰ ψαρεύσῃ καινούριους ὀπαδούς.

— Στὸν κ. Μαρκεζίνη ἕναν καθρέφτη.

— Στὸν κ. Τριριμῶ[illegible] θέλαμε νὰ δωρήσουμε [illegible] λους βουλευτὰς ἀπὸ τὴ[illegible] ἀλλὰ δέν προφθάσαμε γι[illegible] πράγματα ἤρθαν ἀνάπο[illegible] ἔτσι ὁ ἴδιος δώρησε του[illegible] κούς του στὴν ΕΔΑ. Τί ν[illegible]γίνῃ; Ὑπομονὴ καὶ τούς...φάγαμε ὅλους.

— Στὸν κ. Πασσαλίδη στέλνουμε τὴν εὐχὴ ν' ἀξιωθῇ γρήγορα νὰ πάρῃ στοὺς κόλπους του καὶ τὸν κ. Μπρεδήμα ποὺ μόνον κοντά του μπορεῖ νὰ δράσῃ καλύτερα.

— Στὸ νέο ἀστέρι τῆς πολιτικῆς, τὸν Στρατηγὸ Γρίβα ἀντὶ δώρου, τοῦ χαρίζουμε τὸ λαϊκὸ τραγουδάκι. «Δὲν καθόσουνα στ' αὐγά σου βρέ Γιωργάκη μου, ἡ πολιτικὴ ἔχει πολλά ἀγκάθια βρέ πουλάκι μου τόσες δόξες ἔχεις δρέψῃ μὲς τῆς Κύπρου τὰ βουνά, νὰ τὶς ρίξῃς θέλεις τώρα καὶ φτοῦ, ἀπ' τὴν ἀρχή ξανά;

— Στὸν τέως ὑπουργὸ κ. Κεφαλογιάννη, ποῦ τοῦ ἔφαγε ὁ Μπρεδήμας, μιὰ Κρητικιά μαντινάδα «Ἴντα διάολοι μπῆκανε τοῦ Λιὰ καὶ μουρμουρίζει σὰν νάμουνα κοπέλλι του καὶ νὰ μὲ λιβανίζῃ, ἐγὼ κλαὶ καθόμουνα, δέν τόθελα νὰ θέσω, νὰ σκάσουνε τὰ πάτερα κι' ἀπ' ὑπουργὸς νὰ πέσω.

— Εἰς τὸν νέον Νομάρχη μας κ. Τσιρκινίδη ὑγεία καὶ μακροζωΐα.

— Στὸν συμπατριώτη μας τέως Ὑπουργὸ καὶ ἤδη Βουλευτὴν κ. Νίκον Ἀθανασίου τὴν ἀγάπη τοῦ κ. Παπασταύρου καὶ εὐχόμαστε στὶς μέλλουσες ἐκλογές νὰ τὸν ἔχῃ κοντά του.

— Στὸν βουλευτὴν κ. Στρατῆν Ἀθανασάκο ὅλες τὶς ἐκδόσεις τῆς ἐφημερίδος «Θεσπρωτικὰ Νέα».

— Στὸν βουλευτὴ κ. Φώτη Πιτούλη τὴν Ἀρχηγία τοῦ κόμματος Γρίβα στὴ θεσπρωτία.

— Στούς βουλευτὰς Ἰωάννινων δὲν χαρίζομεν τίποτε γιατὶ θὰ τούς φθάνουν τὰ δῶρα τοῦ Φακατσέλη, Κόκκινου Τζάλλα κ.ἀ Πανίδη.

— Στὸν Διευθυντὴ τῆς «Πανθεσπρωτικῆς» κ. Ἰωάννην Οἰκονομίδην τὴν αἴθουσαν συνεδριάσεων τῶν δικαστηρίων.

— Στὸν Δήμαρχο κ. Βασίλη Πιτούλη χαρίζουμε ἕνα σμόκιν γιὰ τίς δεξιώσεις.

— Στὸν Δήμαρχο Ἰωαννίνων, μιὰ καὶ εἶναι συμπατριώτης μας χαρίζομεν ἕνα [illegible]λεπίδεσμο.

— Στὸν Δήμαρχο Παραμυθίας κ. Ρίγγα ἕνα καπέλλο γιὰ νὰ φορᾶ ὅταν δέχεται ἐπισήμους.

— Στὸν Δήμαρχο Φιλιατῶν κ. Σπανόπουλο, 365 ταξείδια στὴν Ἀθήνα τό χρόνο.

— Στήν παρέα Τσίντζα, Μεϊμάρογλου, Γουλῆ, Τσάμπα, τὸ καφφενεῖο Κούβαρη καὶ τὸ παντοπωλεῖο τοῦ Γύρα.

— Στὸν Δ)ντή τοῦ Ταμείου κ. Ζωγράφο χαρίζομεν μιὰ σοῦβλα κοκορέτσι μὲ ἀνάλογη ρετσίνα, ἀλλὰ κρυφὰ ἀπ' τὴν γυναῖκα του.

— Στὸν δικηγόρο κ. Σταυρόπουλο τὴν καινοῦργια ἀγάπη τοῦ κ. Οἰκονομίδου.

— Στὸν Δασικὸ Παραμυθίας κ. Κουτσοτόλ[illegible]ν ἕνα ἐλικόπτερο γιὰ νὰ πηγαίνῃ στὰ χωριὰ τοῦ Σουλίου γιατὶ μέ τὰ μουλάρια δὲν τὰ βγάζει πέρα.

— Στὸν Ἀγρονόμο Παραμυθίας κ. Τσῶνον ἕνα ἄλογο μὲ σέλα δεμένο κάθε μέρα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι του.

— Στὸν Διευθυντὴ τοῦ «Θεσπρωτικοῦ Βήματος» κ. Σαλούκαν τήν εὐχὴ μας νὰ ἐξακολουθήσῃ ν' ἀγωνίζεται ὅπως τώρα πρὸς ὅλες τὶς κατευθύνσεις.

— Στούς ἀγαπητοὺς φίλους καὶ συνδρομητὰς τῆς ἐφημερίδος ὅλη μας τὴν ἀγάπη καὶ συμπαράστασι στούς πόνους τὶς πίκρες καὶ τὰ βάσανά τους. Καὶ τέλος στόν γράφοντα χαρίζομεν τὴν ἐπιτυχία τοῦ Λαχείου Συντακτῶν.

ΘΕΣΠΡΩΤΟΣ

ΤΟ ΑΘΑΝΑΤΟ ΣΟΥΛΙ
Η ΔΟΞΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

τήρηση τῆς ἀνεξαρτησίας τους οἱ Σουλιῶτες, δεκαετίας ὁλάκερες καὶ ἀνέσπερη ζῆ ἡ θύμησή τῶν Τιτανικῶν τους ἀγώνων 1792-1803, ὅταν ἀντιμετώπιζαν τίς μυριάδες τοῦ Ἀλῆ Πασᾶ γιὰ νὰ ὑψωθοῦν στὴν πιό μεγάλη καὶ τέλεια αὐτοσυναίσθηση μὲ τὴν πραγματικὴ ἀποτίμηση τῆς ζωῆς.

Φῶτο Τζαβέλας, Λάμπρος Τζαβέλας, Γιῶργος Μπότσαρης, Κίτσο Μπότσαρης, Δῆμο Δράκος, Μόσχω Λαμπρου Τζαβέλα, Δέσπω καὶ Λένω Μπότσαρη, ὀνόματα ἡρώων ἀθάνατα καὶ Κιάφα, Σαμονίβα, Κούγκι, Σκάλα Τζαβέλλαινας, Μονὴ Σέλτσου, Ζάλογγο κ.ἀ σύμβολα Ἱερὰ καὶ αἰώνια.

Κι' ἀστέρι λαμπερὸ καὶ ἄσβηστο ὁ τραγικός Καλόγηρος Σαμουήλ ποὺ στὶς 16 Δεκεμβρίου τοῦ 1803 γιὰ νὰ μή παραδώσει τό Κούγκι, μὲ μιά γενναία χειρονομία, βάζει φωτιὰ στή μπαροῦτι ποὺ ἦταν μέσα γιὰ νὰ βρῇ τόν ἡρωϊκό θάνατο κάτω ἀπ' τά ἐρείπια τοῦ Κουγκιοῦ μαζὶ μὲ δυὸ Σουλιῶτες καὶ τούς τρεῖς Ἀλβανοὺς ποὺ βρίσκονταν ἐκεῖ γιὰ νὰ παραλάβουν τό κάστρο.

Μιὰ θυσία μὲ τὴν ὁποία ὁ Σαμουήλ ἀνυψώθηκε Ἐθνομάρτυρας καὶ ἅγιος, κι' ἔγινε θρῦλος πού θόλωσε τόν ἥλιο, ὅπως μᾶς λέγει καὶ ὁ ἐπικός ποιητής Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης.

Ἀνέβηκε στόν οὐρανό καὶ τοῦ παπᾶ τό ράσο κι' ἁπλώθηκε κι' ἁπλώθηκε σὰν τρομερή μαυρίλα, σὰν θύγνεφο κατάμαυρο, καὶ θόλωσε τόν ἥλιο. Κι' ἐνῶ τ' ἀνέβαζε ὁ καπνός κι' ἐνῶ τό συνεπαίρνει τό ράσο πάντα ἀρμένιζε καί διάβαινε σάν χάρος.

Μά δυστυχῶς τή Σουλιώτικη μνήμη ἐκάλυψε ἡ λησμονιά. Ἐνθυμοῦμεθα τόν ἐπίλογό της, τό Ζάλογγο καὶ ξεχνᾶμε τὴ Σουλιώτικη Ἑστία. Ἐνθυμοῦμεθα, μεγαλοπρεπῶς ἑορτάζοντες μὲ τὴν παρουσία τῶν Βασιλέων καὶ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ Μεσολόγγι (δημιούργημα κατά τὸ πλῆστον τῶν Σουλιωτῶν) καὶ ἀγνοοῦμεν τό Ἀθάνατο Σουλι.

Ἐνθυμοῦμεθα δοξαστικῶς τόν Καλόγηρο τοῦ Ἀρκαδιοῦ καὶ λησμονοῦμε τὸν φωτεινὸν του πρόδρομο, τὸν Καλόγηρο Σαμουήλ τοῦ Κουγκιοῦ.

ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ

Τὴν 30ην Νοεμβρίου ἐγένετο ἡ θεμελίωσις τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Πλαταριᾶς χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολείτου κ.κ. Τίτου παρουσία τῶν κ.κ. Νομάρχου, Ἐπιθεωρητοῦ Δημοτικῶν Σχολείων Παραμυθίας, Νομομηχανικοῦ καὶ ἄλλων ἀρχῶν.-

ΤΑ ΟΙΚΗΜΑΤΑ ΔΗΜΟΣΙΟΥ

Κατόπιν ἐνεργειῶν τοῦ κ. Νομάρχου τό Ὑπουργεῖον Κοινωνικῆς Προνοίας παρέτεινε τὴν προθεσμίαν ἐκκενώσεως καὶ παραδόσεως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν οἰκημάτων ταύτης διατεθέντων διὰ τὴν προσωρινὴν στέγασιν Δημοσίων Ὑπαλλήλων καὶ ἀξιωματικῶν κ.λ.π. μέχρι 30-6-1961.-

Διὰ τὸν κ. Νομάρχην

Η ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ Β. ΗΠΕΙΡΩΤΩΝ ΠΕΡΔΙΚΑΣ ΑΝΕΠΑΡΚΗΣ

Εἶναι γνωστόν ὅτι τὸ Κράτος ἀπεκατέστησε γεωργικῶς εἰς Πέρδικαν Θεσπρωτίας 67 προσφυγικὰς Βορειοηπειρωτικὰς οἰκογένειας ἀπὸ τοῦ Μαρτίου 1955. Εἰς τὰς ἐν λόγῳ οἰκογενείας ἐδόθη ὡρισμένος κλῆρος ἐξ 85 ἐλαιοδένδρων καὶ 2,5 στρεμμάτων καλλιεργησίμου γῆς. Ὁ ἴδιος κλῆρος ἐδόθη καὶ εἰς τὰ ἐνηλίκα μέλη ἑκάστης οἰκογενείας. Ἐνῶ ὅμως ἡ ἀρχικὴ ἀπόφασις ἦτο νὰ δοθοῦν 15θ ρίζαι ἐλαιοδένδρων καὶ περισσότερα στρέμματα καλλιεργησίμου γῆς, δυστυχῶς αὕτη δὲν ἐπραγματοποιήθη. Ἡ διανομὴ ἐβράδυνε περίπου 2 ἔτη καὶ κατά τό διάστημα αὐτό αἱ ἐγκατασταθεῖσαι οἰκογένειαι ὑπέφερον τὰ πάντα ὡς μή διαθέτουσαι οὐδένα ἄλλον πόρον διαβιώσεως.

Ὡς νὰ μὴ ἔφθανεν ἡ γνωστὴ εἰς πάντας δυσχερὴς αὕτη κατάστασις, ἦλθεν ἐπὶ πλέον νὰ τὴν δυσχεράνῃ καὶ ἄλλη ἄστοχος καὶ ἀκατανόητος ἐνέργεια τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων τῇ ὑποδείξει προφανῶς ἁρμοδίων κακεντρεχῶν ἀτόμων, διὰ τῆς ἀφαιρέσεως τῶν κλήρων ἐκ τῶν ἐνηλίκων μελῶν οἰκογενειῶν πολλὰ ἐκ τῶν ὁποίων παραλλήλως μὲ τὴν καλλιέργειαν τῶν κλήρων των ἐργάζονται εἰς διάφορα διαμερίσματα τῆς χώρας πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν στοιχειωδῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς των.

Ἐρωτᾶται ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων: Μὲ ποῖον δικαίωμα ἀφαιρεῖ κλήρους οἵτινες ἔχουν ἤδη καλῶς καλλιεργηθῆ, καὶ ἔχουν διατεθῆ κόποι καὶ χρήματα διὰ τὴν ἀξιοποίησιν των; Ὑπάρχει κανεὶς Νόμος ὁ ὁποῖος νὰ ἀπαγορεύῃ τούς ἐγκατασταθέντας Βορειοηπειρώτας νὰ ἐργασθοῦν καὶ ἄλλοῦ ἀφοῦ ἔχουν ἐκτελέσει τάς ἐργασίας των εἰς Πέρδικαν;

Ἀναμένομεν ἀλλὴν μεταχείρισιν τῶν δυστυχῶν αὐτῶν θυμάτων τοῦ Ἐρυθροαλβανικοῦ καθεστῶτος καὶ ὄχι τὴν τοιαύτην ἐκ μέρους τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων τακτικὴν. Δὲν ζητοῦμεν τὸ ἄδικον ἀλλὰ τὸ δίκαιον. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων ὀφείλει νὰ ἐπιδείξῃ τὸ πρέπον ἐνδιαφέρον της καὶ διὰ τὰ νέα ἐνήλικα μέλη τῶν Βορειοηπειρωτικῶν οἰκογενειῶν, ἀνεξαρτήτως ἂν πρὸς στιγμὴν αὐτὰ ἀπουσιάζουν διὰ λόγους βιοποριστικοὺς εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Δὲν θὰ πρέπει κατ' οὐδένα τρόπον ν' ἀπορρίψῃ τὸ αἴτημα των περὶ χορηγήσεως τοῦ στοιχειώδους κλήρου ἀλλὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ εἰς τὸ ἀκέραιον τὸ ζωτικὸ τατο αὐτὸ αἴτημα των ποὺ τὸ ἐπιβάλλουν ἄλλωστε καὶ ὁ στοιχειώδης ἀνθρωπισμὸς καὶ ἐθνικοὶ λόγοι.

Ἀλλὰ ἐφ' ὅσον εἶναι παραδεκτὸν ὅτι τὸ ὕψος τοῦ κλήρου δὲν ἐπαρκῆ νομίζομεν ὅτι ἐκ τῶν πλεονασμάτων θὰ πρέπει νὰ ἐνισχυθῇ ὁ κλῆρος.

Ἄλλος ἡ πρόσθετος ἀπασχόλησις τῶν ἐνηλίκων μελῶν εἶναι ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξοικονόμισιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαιούντων.

Ἄλλωστε ὅτι καὶ ἂν δοθῇ στοὺς Βορειοηπειρώτας τοῦτο θὰ εἶναι προσωρινόν γιατὶ περιμένουν ὥρα μὲ τὴν ὥρα νὰ πᾶνε στὴν γενέτειρά των· Ὅσο εὑρίσκονται ὅμως ἐδῶ πρέπει νὰ ζοῦν καὶ ὄχι νὰ πεινοῦν.

Ὁ κ. Νομάρχης νομίζομεν ὅτι πρέπει νὰ ἐπιληφθῇ τοῦ ζωτικοτάτου τούτου θέματος.

ΑΙ ΔΙΟΙΚΗΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΟΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΚΡΙΤΑΣ

Ἀνήμερα τῶν Χριστουγέννων ὁ πρόεδρος τοῦ ἐργατοπαλληλικοῦ Κέντρου Ἰωαννίνων Θεσπρωτίας κ. Φλίνδρη μετὰ τῶν προέδρων τῶν ἐδῶ Σωματείων κ.κ. Σωτ. Καλαντζῆ, Ἠλ. Μπουκουβάλα, Χρ. Τσιόχου, Ἠλ. Μπαγιάτη καὶ Π. Πασχάλην Δημοσιογράφου μετέβησαν εἰς τὰ φυλάκια καὶ διένειμον εἰς τούς ἀκρίτας μας διάφορα δῶρα.

Τό μεσημέρι τῆς ἴδιας διένειμον εἰς τοὺς ἄνδρας τῆς ἕδρας τοῦ Τάγματος ὅπου καὶ παρεκάθησαν εἰς γεῦμα.

Οἱ ἐπισκέπται ἐπιστρέψαντες ἐξεφράσθησαν μὲ τά καλύτερα λόγια διὰ τὴν ὑποδοχὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις ποὺ ἔτυχον ἐκ μέρους τοῦ Διοικητοῦ τοῦ Τάγματος τῶν ἀξιωματικῶν καὶ ὁπλιτῶν.

Μεγάλην ἐντύπωσιν ἔκαμον εἰς τοὺς ἐπισκέπτας καὶ τὰ ἄνετα κτίρια ποὺ ἔχουν ἀποκτήσῃ οἱ ἀκρῖται τῶν φυλακίων καὶ ὁ ἐφοδιασμὸς αὐτῶν μὲ ὅλα τὰ κομφόρ, Ἀρκεῖ νὰ σημειωθῇ ὅτι καὶ ντουζ ἀκόμα ἔχουν καὶ πάνω σ' ὅλα αὐτά ἡ τάξις καὶ ἡ καθαριότης συμπληρώνει μιὰ ἄνετη διαβίωση.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΦΙΛΙΑΤΩΝ

Ἐπανῆλθεν ἐξ Ἀθηνῶν ὅπου εἶχεν μεταβῆ διὰ τὴν προώθησιν ζητημάτων τοῦ Δήμου Φιλιατῶν ὁ Δήμαρχος κ. Δον. Σπανόπουλος.

Ὁ κ. Δήμαρχος ἐδήλωσεν ὅτι ἔτυχεν ἰδιαιτέρας κατανοήσεως ἀπό τοὺς ἁρμοδίους Ὑπουργοὺς διὰ τὰ ἀπασχολοῦντα τὸν Δήμον ζητήματα

Ἔλαβεν ὡς ἐδήλωσε τὴν διαβεβαίωσιν διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Δήμου ὡς καὶ τὴν παραχὴν δανείου διὰ τὴν ρυμοτομίαν.

Ὁμοίως βασικὸν θέμα τοῦ ὁποίου ἐλπίζει τὴν ἐπίλυσιν εἶναι ἡ χορήγησις ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Παιδείας 500 χιλ διὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ Γυμνασιακοῦ κτιρίου.

Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΕΚ ΤΗΣ 1ης ΣΕΛΙΔΟΣ

κούς διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν προβλημάτων πού ἀπασχολοῦν αὐτόν ὡς τάξιν.—

Μέ τήν πεποίθησιν ταύτην καὶ ὅτι τό ἔτος 1961 θὰ εἶναι ἔτος ὁλοκληρώσεως τοῦ παραγωγικοῦ προγράμματος καὶ ἐπιλύσεως τῶν προβλημάτων τῆς ὑπαίθρου, εὐχόμεθα τό Νέον Ἔτος 1961 ν' ἀποβῇ ὁ φορεὺς τῆς εὐτυχίας τῆς Πατρίδος μας, εὕρουν δικαίωσιν τὰ Ἐθνικά μας δίκαια καὶ κατασχύσῃ ἡ ὑπερτάτη ἀξία τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Ἐλευθερία ἐγκαίρως, ἀργότερα θὰ εἶναι μάταιες οἱ προσπάθειές μας.

Ἂν φροντίσωμε νὰ ἀπαλλαγῇ τό παιδί μας ἀπ' αὐτά τὰ κακὰ μέχρι τὰ δώδεκα χρόνια του θὰ ἔχωμε ἕνα παιδί μὲ ἠθικὲς ἀρχὲς καὶ μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι θὰ γίνῃ ἄνθρωπος φιλαλήθης καὶ τίμιος.

*Ἄλλες συνήθειες πού μᾶς φανερώνουν ψυχικόν πάθος εἶναι τό θόλασμα τῶν δακτύλων καὶ τὸ καθάρισμα τῶν νυχιῶν μὲ τὰ δόντια. Ὅταν οἱ συνήθειες αὐτές ἐπιμένουν καὶ μετὰ τήν ν